

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 l., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
 Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 8 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
 Epistole nefranțeze se refuză. — Articiile nepublice nu se împăsoază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armoni — și timbru de 30 cr. pentru să-care publicare.

Denumirea patriarhului sêrbesc.

După ce doi aleși ai congresului sêrbesc, episcopii Stoicovics și Zsifkovic n'au fost întăriți de Coroană, aceasta a denumit de metropolit sêrbesc al Carloveșului pe administratorul de până acuma Gherman Angyelics, episcop al Bacichei.

Eacă hotărîrea prea înaltă: „În urma propunerii ministrului president unguresc al Meu, subșternute în conștelegere cu ministrul Meu de culte și instrucțiune și cu banul țerilor Croația-Slavonia-Dalmația, Eu dunesco pe Gherman Angyelics, episcop al Bacichei și administrator actual al metropoliei greco-orientale și patriarh sêrbesc al Carloveșului.

Viena, 6 Ianuarie 1882.

Francisc Isosif m. p.,

Coloman Tisza m. p.,

Eacă și decretul regal, căruia comisarul regal Eduard Cseh a dat cetire prin secretarul său în ședința congresului din 20 l. c. n.:

Noi Francisc I. și c. l.

Iubite credincioșule!

Din raportul credincoșiei V. datat din 19 Decembrie 1881 și subșternut Nouă prin ministrul president unguresc al Nostru am înțeles, că deputații congresuali într'uniți cu al Nostru prea înalt consimțem în Carloveș spre școlul alegerei arhiiepiscopului-metropolit gr. or. și patriarhului sêrbesc al Carloveșului la alegerea persoanei nu au putut ajunge la o convențiune unanimă.

În urma acțiunea Noi denumim — după propunerea ministrului-president al Nostru, făcută în conștelegere cu ministrul Nostru de cult și instrucțiune și cu banul țerilor Noastre Croația și Slavonia și Dalmația — în virtutea plentitudinei puterii Noastre regale și a dreptului ce-l avem, pe iubitul Nostru credincios Gherman Angyelics, episcop gr. or. al Baciiului, admini-

strator al metropoliei arhiiepiscopesci gr. or. sêrbesci a Carloveșului și consiliar intim actual, în considerarea însușirilor sale excelente — de arhiiepiscop-metropolit al Carloveșului și patriarh sêrbesc, și încredințăm credincoșiei V., a aduce în chipul obicinuit la cunoștința congresului prea înaltă denumire, întemplată conform plentitudinei puterii Noastre regale, a lui Gherman Angyelics de arhiiepiscop-metropolit al Carloveșului și patriarh sêrbesc și a amena pe acela în numele Nostru pe timp nehotărît — după sêvșirea jărământului din partea metropolitului și patriarhului, precum și după provocările de lipsă în cauza instalării.

Cui Noi atemni i rămănem în totdeauna binevoitori cu grația Noastră imp. și reg.

Viena, 6 Ianuarie 1882.

Francisc Isosif I. m. p.

Revista politică.

Sibiu, în 11 Ianuarie.

Debaterea generală a bugetului Ungariei se poate că se va termina mâine în casa deputaților. Ori cât de interesantă este dezbaterea aceasta, cel puțin în unele părți a le sale, lucrurile din Dalmația, Erțegovina și Bosnia o întucească și o dau și înapoi.

Oamenii politici de importanță din monarhie se ocupă mai mult cu proiectele de credit pentru suprimarea insurecțiunii, cari au să se prezenteze delegațiunilor. Din câte oțim, suma care e de a se cere dela delegațiunii încă nu e fisată și nici termenul când au să se întrunească delegațiunii nu se știe pozitiv.

Sînt însă și oameni de aceia în patria noastră, cari, cu toate că făcările au isbucnit deja din coperș și trebuiesc stînsă, mai au timp a declama pe *longum et latum* cum trebuie tratate naționalitățile ca se fie odată desnaționalizate. Un humor de-

osebit trebuie că au astfel de „patrioți.”

Pentru ilustrațiunea acestei procederi nepotrivite a „patrioților,” în timpuri atât de serioase, înregistrăm aici scirea telegrafică a lui „P. Ll.” că în Agram, capitala Croației se organizează în acuns colecte bănesci pentru insurgenții din Erțegovina. Mai departe tot, „P. Ll.” se vede silit a ține o prelegere lungă Muntegrului și Serbiei ca se nu dea mână de ajutoriu insurecțiunii.

Într'o astfelu de situațiune ni se pare că ar fi mai patriotic lucru a ține cîmpt de împregiurări și a căștiga simpatia naționalităților din lăuntru și a conșengeriilor acestora din vecinătate. „P. Ll.” ce e drept amenință amândouă principatele numite cu isolate și ocupațiune, dacă nu vor fi în stare să se înfrăneze. Amenințarea înse nu e mijlocul cel mai bun de a căștiga amici.

În amêndouă principatele guvernale actuale promit guvernului austro-unguresc concursul posibil, pentru înfrînarea Muntegrenilor și Sêrbilor dela participarea la insurețiune. Dar de altă parte în amêndouă sînt partide cari, după semne, înclină spre participare. În Muntegru principele și-a dus familia dela Cetinje la Antivari și guvernul a mijlocit suprimarea unei foi de acțiune „Bairactar” (Stegarul). În Serbia Ristici, fostul ministru cu antipatii cătră Austro-Ungaria e departat de mult dela putere; tot așa este metropolitul Michail, cu simpatii rusesci, scos din scaun. Dar în Muntegru prin suprimarea unui țiar s'a ajuns foarte puțin. De altă parte Voevodul Vrbița agitează, acum ca și mai înainte, în contra Austro-Ungariei și Muntegrenii spun tuturor cui vor să asculte, că Erțegovina are se fie a lor. În Serbia îndrănsneala metropolitului rusofil a mers așa de departe de nu s'a sfiit a insulta într'o cuvîntare pe principele Milan. Exmetropolitul și cu Ristici subminează guvern și tron în Serbia și vor ca

făcările din provinciile rescutate se le transporte și la ei a casă.

Turcia protestează contra mesurilor austro-unguresci; eară Rusia se escuză că nu e amestecat în turburările din Bosnia și Erțegovina. — Situațiunea e dar foarte serioasă.

În Paris a isbucnit o crisa financiară care seamănă cu cea din Austro-Ungaria dela 1873. Posițiunea lui Gambetta e șgduinită.

Rescoala,

Fără de a pute fi invinuiți că esagerăm, dice o foaie din Viena, putem să ne folosim de termenul de mai sus, „Pol. Corr.” însăși a dat preste bord termenul de „bande de lotrii” și vorbesce de insurgenți. Deja din luna trecută s'a scris și telegrafat despre ciocniri între soldați și insurgenți (bandiți). „Pol. Corr.” publică un bulentin dela „cămulo de insurecțiune” în care spune că Loc. Mar. C. Iovanovici anuncie, că în 16 l. c. corporalul de infanterie Spannbauer dela reg. de inf. princ. de Saxonia Nr. 11, care comanda escorta dată financioru dela Bielek, a fost suppins de 200 de insurgenți. Corporalul cu oamenii sei s'a postat într'o casă și s'a apărut 30 de oare. În urmă s'a folosit de momentul, când o parte din insurgenți se retraseră, spre a străbate la compania sa în Corito. Corporalul fu decorat cu medalia de aur „pentru virtute militară.”

Altă scire spune, că loc. colonel Landwehr dela același regiment a străbătut în 20 l. c. cu un transport de proviant și de munițiune dela Corito la Bielek. Detașamentul acesta a avut în 19 l. c. în marșul său preste munte, între drum și granița muntegrină, o luptă neîntreruptă dela 11 oare înainte de amieză până la 4 1/2 oare d. a., cu insurgenții ce așteptară detașamentul la Bila-Rudina, unde l'a și atacat. Insurgenții au fost respinși în toate părțile, eară casele care le

FOIȚA.

Șoimul Banului de Craiova.

(Poemu epicu. *)

(Urmare.)

Cântul V.

Trece dalba dimineață
 Cu-al său chip de tinerează,
 Trece-un prânș și celalalt
 Și-acum sus pe cerul 'nalt
 Sântul Soare rotilează
 Și pământul luminează,
 Ear' în curte la palat
 Din somn toți s'au desceptat;
 Căci cu șoimul din poveste
 Nou rășboiu s'ă pregătase.
 Încă trei voinici avem
 În rășboiu s'ă mai vedem:

Și din staur șoimul ese,
 Rășpândind nechezuri dese,
 Și jucând prin țarcalan
 Face haz marelui Ban.

Doi feciori din șeal țerii,
 Vii ca viața primăverii,
 Nici prea 'nalți și nici prea goști,
 Dar' voinici și inimoși,
 Din mulțimea privitoare
 Es la locul de luptare:
 Unul stă și face loc,
 Celalalt pornesce joc
 Cu șoimul, care-ascapță
 Și de luptă mi se gată.

Lupta-i ageră și grea
 Și sfârșit nu va să ia:
 Grea e lupta sus prin aer,
 Când balaurii se'ncaer',
 Grea e lupta sus prin nori
 Între smei și între grigori,
 Între fulgeri și satane,
 Ce se bat cu buzdugane;
 Însă lupta cu șoimani!
 N'o dori nici la dușmani!
 Ca un leu, care se știe
 Împêrat pe a sa moșie,

Pasă șoimul șubrdătoriu,
 Fărmeacănd pe privitori,
 Când în copci, când în buestru,
 Fără frâu, fără căpăstru;

Și la pas voinicului-ia
 Și-i dă vînt și fugă-i dă
 Și gonindu-l drumu-i schimbă,
 Și-l ațîță și-l agambă,
 Cătr'un cot și cela cot,
 Doară 'l-ar slăbi de tot;
 Și-l incurcă și'l tot mână,
 Să-l via de'ndomăna;
 Dară șoimul e vîrtos
 Și la vine și la os,
 De el truda nu se prinde,
 Ci spre luptă-l tot aprinde,
 Încât șoimul pare-a fi
 Chiar născut spre-a birui,
 Căci el este puin de viață,
 Puiu născut de dimineață. —
 Și voinicul ostonit
 De rășboiul nesfârșit
 Înderept din luptă pasă
 Și conșofului o lasă. —
 Ear'al șeselea luptaciu,
 Iute'n pas și braț dibaciu,

Luptă'ncepe cu șoimantul,
 Privind oșpeții și Banul,
 Și Băneasa și-acea stea,
 Lumea „Maia” ce-o numia:

Ați vîdut, vîdutați oare
 Lupta pescilor din mare,
 Unde-un croș iară fund
 Chiți grozavi se luptă crunt?
 Unde-un chit în harț' avană
 Pre dușman îl ia pe goană?
 Știu, c'adese v'afți uitat
 La rășboiul'nfricoșat,
 Când se bat norii cu vîntul,
 De cutremură pământul! —
 Astfeliu agorul fecior
 Mi se pune pe pecior
 Și s'aruncă voiniceșco
 Și pre șoim mi țî-l goneșco
 Când în lat și când în lung,
 Când se'ntrec, și când s'ajung,
 Când pe loc mi se'nvîrtesc,
 Și când ear' se despartesc.
 Trece-un ceas și trec și două,
 Lupta-i vie, lupta-i nouă,
 Lupta-i aprigă de tot
 Și la capet n'o mai șoc:

* din Căilindarul Societății pentru cultura și lit. rom. în Bucovina.

apăraseră au fost aprinse. În case, sau colibi, era grămadă mult proviant și multă muniție. Această din urmă ardeau casele, a explodat. A doua zi în 20 l. c. când detașamentul s'a întors, inamicul a urmărit arigeră până la Rista Rudina, fără de a îndrăzni să o atace. Doi infanteriști și un om de la tren au fost răniți.

În 16 l. c. au avut loc între Corito și Bilek opt lupte. Cu ocaziunea acestor lupte au fost răniți, un sublocotenent de la reg. de inf Nr. 11 (Lalici) doi suboficieri și trei infanteriști; un infanterist a ramas mort și unul nu se știe unde se află. Sublocotenentul a murit în urma rănii (în popt). Cu ocaziunea tuturor ciocnirilor acestora, se spune, că insurgenții au avut pierderi însemnate.

O companie dela regimentul de infanterie „Schmerling“ — telegrafează cor. lui „Egyéértés“ dela Trebinie în 21 Ian. n. — care a plecat altăieri în contra bandei begului Osman Tanovic s'a întâlnit ași noapte pe drumul dela Bilec cu o bandă de insurgenți de cincideci de capete. Insurgenții, după o luptă vehementă, în care au pierdut trei morți, retrăgându-se au scăpat în pădurea din marginea drumului. Soldații i-au urmărit dară fără succes. Insurgenții au luat morți cu sine. Mai târziu urmăriti cu energie de soldați, insurgenții au lăsat pe răniți lor în pădure. Intre cei morți a fost și Svetozar An gyelici.

Altă telegramă tot dela Trebinie și dela 21 Ianuarie spune, că dela 20 l. c. comunicațiunea telegrafică cu Bilec este interuptă. Un călătoriu a adus scirea că acolo anarhia e la culme. De luni de zile agitațiunea s'a exercitat în toată forma. Asupra lui Osman Tanovic s'a atras atențiunea de luni de zile însă nimenea n'a îndrăznit a păși în contra. Osman Tanovic comandă 150 oameni. Pe față s'a început insurecțiunea înainte cu trei zile când autoritatea a dispus a restarea unei coloșilor italian. Gendarmii îl arestară pe strada și poporul l'au eliberat cu puterea. Italianul se chiamă Tamaso Arpadio și este înzestrat cu pasport în regulă. Dela eliberarea lui înceace și a pierdut urma.

„Egyéértés“ deminte scirea lui „N. A. Zig“ despre o convențiune între Austria Ungaria și Muntenegru, ca trupele noastre se poată trece preste teritoriul muntenegrean spre a opera contra insurgenților. — Davidovici, alt căpitan de bandă, se ține cu 300 de oameni în giurul Nevesniei.

Dela Seraievo se scrie: Va fi interesant poate a raporta despre unele evenimente, cari s'au petrecut dela anul nou înceace. „Co-

mandele „tălharilor“ dau de lucru mișcările în ținuturile sudice și sudvestice dela Seraievo. Dandalici și Secanovici sunt cei mai vestiți și mai cutuzători căpitanii de bande, cari neliniștesc și priclușe nesiguranta în toate văile din pregir și turbură comunicațiunea cu Ertegovina. Corespondența din care estragem aceste adăncuri mai departe, că în restimpul din cestiune au avut loc unele execuții între cari și a unui preot. Causa execuțiilor a fost că toți acestia au dat mână de ajutoriu pe sub acșun insurgenților. Condamnații, ădice cor., mor hotărâți și fără cel mai mic semn de căință.

Din toate semnele se vede că insurecțiunea a intrat adinc în populațiune și că chiar și preoțiunea o springese.

Dela Brod se telegrafează, că familiile funcționarilor și oficierilor din Bosnia părăsesse acestia.

În legătură cu cele mai sus reproducem și următoarele scri trimise din Seraievo la foile vieneze:

Partea nordostică și ostică a Ertegovinei este dominată de cete de tălhari. Creșterea mișcării are următoarea causă:

Căpitanul districtului din Focsa a comunicat locuitorilor recutarea viitoare. Turcii din Focsa au declarat că s'nt gata să reziste, invocând ordonanța ce fusesse recutarea numai pentru primăvara din 1882. Generalul Srausky s'a grăbit din Seraievo la Focsa, spre a înlătura neltelegerea, dar prea târziu. A mai venit și procedura forestierilor în cauze cu totul neînsemnate. S'a format o bandă, ce s'a unit cu alta ce există deja. Covacevici a plecat spre Nevesnie și la 25 Decemvre a împrăștiat pe gendarmii din Uluk pe Narenta. Patru gendarmii îndigeni au trecut la rebeli. Gendarmii austriaci s'au retras la Mostar. Cetele au cutreerat apoi ținutul Narentei și la 30 Decemvre au desființat și picatul dela Nevesnie. Nemuțămiații din Ertegovina și Crivoscie se evaluează la 1500 oameni. Fără îndoială că s'nt la mijloc și influențe din afară a panslavistilor. La tălharii prinși s'au găsit o corespondență cu Ristici și cu agenții ruși.

Tabloul situației se completează prin următoarea telegramă din Moscova. „Moskovski Wiedomosti“ conține o corespondență din Ertegovina, în care se spune: „Nu de mult șeful districtului din Bilek a pus mâna pe o epistolă, adresată de un frunțag către altul relativ la pregătirile pentru o răscoală. În urma acestora s'au făcut îndată a multime de areștări. Intre alții s'a arestat mohomedanul Zulfo și preotul ortodox Krivo, Zulfo a reu-

șit să scape și îndată a informat pe tovarășii de cele întâmplate, între aceștia și pre fostul șef din răscoală contra Turcilor, Vucievici. Vucievici a fugit îndată în codru cu oficierii săi de odinioară, Limbovici, Milasovici și alții. Cu ei s'au dus în codru ca la 200 oameni și s'au unit cu insurgenții. Șeful bandelor din Nevesnie, Nico Ștefanovici s'a dus și el în codru cu oamenii săi. Autoritățile austriace au voit să pună mâna pe un al doilea cap de bandă Bosko Guzika, învântându-l la Nevesnie; dar aceasta a mirosit cursa și s'a retras de asemenea la munte cu soții săi. Încurând toți bărbații capabili de a purta arme din districtul Nevesnie, unde a izbucnit răscoală la 1875, vor fi adunați împregiurii capilor lor. Toți insurgenții se vor intruni formând un corp mare, plecând spre Mostar. Mohomedanii fac causă comună cu ortodocșii.

„Românul“ despre situațiune.

Posomorit s'a urcat pe tron anul 1882, căci posomorită este moștenirea ce a primit.

În ori-ce cas Români s'nt datori să cerceteze bine ce a lăsat ziua de ieri ădile de astăzi pentru să știe, pe cât puțință este, ce s' facea în ziua de mâine.

Diarul „Le Nord“ făcând revista anului 1881 ădice:

„1881 n'a lăsat anului 1882 nici o problemă, care se justifice temeri de grave complicări.“

Din nenorocire avem o părere contrarie; chiar faptele pe cari „Le Nord“ își așează credința în pace, ne însușă temeri de reșolu. Se judece ceteriori.

„Le Nord“ ădice:

„Regularea cestiunei turco-elenice s'a făcut din ferice ce dispară pericolele cari amenințau repausul Orientului.“

„Tratatul din Berlin rămâne temelia dezvoltării pacifice a peninsulei Balcanilor.“

„Unele din cestiunile cuprinses în acel tratat, a căror executare este încă în negociare între cari este a vizarea pe Dunăre, atrag mai specială atențiunea; curmarea neltelegeri ce se ivise de curând între cabinetele din Viena și București, și care nu era decât o cestiune de susceptibilitate lasă în întregul său însuși litigiul căruia i a dat nascere articolul 55 al tratatului din Berlin. Sufințiunea acestei controverse nu va fi poate din cele mai alesnicioase, și vor trebui poate multe negociații pentru a ajunge la înțelegere; dar învoarea se va face în fine spre o transacțiune care va îndestula pretinderile legitime sacrificând oare cari cerințe prea mari; în ori-ce cas cabinetele nu vor permite ca această afacere să turbure amicalitatea lor relațiuni cari rare-ori au fost așa de bune ca acum.“

„Întrevederea dela Dantzig între imperatoriul Rusiei și Germaniei a servit oarecum de temelie unei înțelegeri pacifice; apropiarea ce veni între Austria și Rusia a urmat opera; călătoria regelui Humbert la Viena s'a fost un nou pas pe această cale; și celelalte puteri au locul în însemnat în această oalițiune pentru mântinerea păcii.“

Nimeni nu poate dori pacea ca Români. Tocmai însă fiindcă mai mult decât toți avem mare trebuință de pace datori s'ntem a ne uita mai bine pentru ce se nu ne surprindă pericolele. Să cercăm ădar de și foarte repede valocarea temeliilor pe cari „Le Nord“ așază pacea.

Temelia temeliei este, după „Le Nord“ precum văzurăm, tratatul dela Berlin.

Vorbind aci în familie putem să recunoștem că nici o națiune și nici

o putere mare afară de Germania, n'a eșit mulțămită din congresul dela Berlin.

Rusia a făcut reșbul; ea l'a plătit cu sângele, cu banii, și până la oare care punct cu onorarea ei; și cu toate aceste ea a fost tare lovită. Așeste lovituri nu se pot nita; ori ce nu vor spune ădilele marșului imperiu nu ne este ertat a crede că Rusia va susține cu inima cele stipulate prin tratatul dela Berlin care între altea în rapit mare parte din cele ce stipulase prin tratatul dela San-Stefano.

S'a regulat ădice „Le Nord“ cestiunea turco-elenă. Dar cine nu știe că o regulare care a nemulțăm pe toți este numai o stațiune de reșulare pentru cei nemulțămiați.

În cestiunea Dunărei „Le Nord“ declară că litigiul, căruia a dat nascere art. 55 al tratatului din Berlin, a rămas în întregul său; aduce că soluțiunea nu este ușoară, dar că se vor face transacțiuni.

Scim că cei mari fac transacțiuni în paguba celor mici; scim — și congresul dela Berlin a dat cele mai strălucite dovedi — că cei mari, când s'nt strimțorați, fac cele mai mari și mai grave transacțiuni; cu toții scim însă:

1. Că vine o zi în care cei mici plătesc cu dobândă celor mari binele sau răul ce li s'a făcut;

2. Că cei mari fac transacțiuni în ădile grele, dar pândesc momentul prinos și și resbuă în mod spăimântător.

Tot „Le Nord“ pentru a ne face să credem în pace mai ădice:

„Espedițiunea franceasă în Tunisia, reșcoalele militare în Egipt, întrevederile Porței care caută a se despăgubi în acele părți de perderile ei din cele-alte părți, au turburat adunc repausul acele părți a continentului african; asiștăm la o dramă ale cărei prime acte abia s'au început ase jume și ale căror peripeții nu pot s'ntu înțiruzere situațiunea reciprocă a mai multor puteri europene.“

În urma acestor ciudate asicuriări de pace ce ne da „Le Nord“, ne mai arată situațiunea Europei prin câteva trăsuri cari s'nt foarte îngrijitoare căci adevărate s'nt.

Amintese crimele nicherii imperatorului Rusiei și a presidentului Staturilor Unite, dar cere vindicarea societății prin legi internaționale.

Amintese lupta ce-a susținut și susține Anglerea în Irlanda și recunoșce că cu toată reșpensiunea riguroasă și legea agrară guvernul n'a isbutit încă a restabili securitatea.

„În Germania, adaugo „Le Nord“, principiele de Bismarck, urmăresce cu aferbicie lui realizarea reformelor economice și sociale și care întănesc în Parlament o resistență ce nu în lesnise o va puté învinge.“

„Numeroase și acute au fost asemenea conflictele parlamentare în Austria, unde comitele Taaffe n'a isbutit încă a potoli antagonismul naționalităților; și acest scop inscriș în capul programei sale pare că s' depărtăază în loc de a s' apropiia.“

Notăm aci și noi lupta religioasă ce este în Italia și în Germania.

Notăm, fiind că „Le Nord“ a voit să uite, lucrarea Austriei de a face din Salonic un nou Triest.

Atragem apoi atențiunea Românilor asupra luptei care este acum mare mai pretăfindine între acțiune și libertate și conchidem:

După părerea noastră toate popoarele doresc libertatea și pacea; cu toate aceste ori cine vede că în unele țeri libertatea scade și că toate gu-

Timpul trecut, timpul vine,

Luptă-ăi grea și grea rămâne:

Voinic este-aceel fecior

Și la braț și la picior,

Totu-și, totuși se convinge,

Că pe șoim nu-l poate învinge.

Deci se trage înapoi,

Făcând capăt la rășboiu.

Și de noi saltăză Banul,

Căci ne'nvins li e șoimanol.

Și toți oșazeți cu glas

Vorbă fac și chef și haz.

Șoimulețul tu buestru

Fără frâu, fără căpăstru,

Sburdă'n sus și sburdă'n jos

Ager, sprinten și voios.

Dar din staur cine pasă,

Să se cerce'n luptă'aleasă?

Este-al șeptelia holtein,

Precum s'nt, unde s'nt miei

Și feciori crescuți spre fală,

Buni de luptă, și năvali.

Ce să mai vorbim de el

Și de șoimul sprintenei?

Ași vădută acum pe șoie

Voinici tari, cu brațe-alese,

Încercându-se voinic

Cu șoimanol în rășboiu:

Scris era'ntra sorții carte

Nici un făt s' n'abia parte

De înel Banului

În rășboiu cu șoimul lui.

Nici acest pandur de nume

Precum s'nt pușini în lume,

N'are parte de inel!

Căci șoimanol sprintenei

Ține lupta viteșese

Și voinicului rășboie

Or-ice chip, prin care vrea,

Pre șoimanol n-l înșela. —

V'ași luptat luptă mărețe

Voi fișilor istețe,

Și tu șoimuleț vestit,

Ce-ai rămas nebruit!

Dar tu șoimanol de veste

Nu curma dalba povest,

Ci mai lasă ne pușin,

În rășboiu să te privim! —

(Va urma.)

vernele se pregătesc de rebel scădând averea publică printr-o necurmată armare.

După părerea noastră Englitera, Franța, Italia, Rusia și Turcia au mare nevoie de pace; nimine însă nu poate nega că astăzi stăpânul păcii este numai Imperatoarele Germaniei.

Recunoaștem că El a făgăduit pacea; și recunoaștem însă că prea puternici sînt silii unei ori a inecă care cari cerințe ale națiunii în glorie și a profita de neputinței în care se află unele puteri pentru a mări pe a lor.

Ast-fel în fața stării actuale de lucruri, schițată de însuși „Le Nord” nu mărturisim că de și sîntem datorii a crede făgăduințele de pace ale celor mari, ne temem foarte că maro resboui se poate încinge...

Emigranții din Banat.

Estă ce cetim în „Rom.” de Săm-bătă despre acei nenorociți:

„Unele diare ale opozițiunii au es-ploatat, după cum le este obiceiul, o nenorocire ale cărei victime au fost mai multe familii române din Banat.

Este un fapt de toți cunoscut că o parte a poporațiunii române din Banat a cădūt în cea mai mare miserie. Causale acestei miserie sînt asemenea cunoscute, și e de prisos a le mai reaminti.

Se știe în fine că de vre-o doi ani cei mai nenorociți dintre Români din Banat au început să emigreze; mulți au emigrat în Bosnia; unii au trecut în România, stabilindu-se pe mai multe proprietăți particulare.

În cele din urmă, s'a răspândit printre această poporațiune, atât de deamă de interes și de compătimită, ideea de a emigra în Dobrogea. S'au găsit atunci speculanți cari se exploatează această tendență, în folosul lor particular. Ei au cutreerat satele române, îndatorându-se a duce pe emigranții în Dobrogea și a interveni să li se dea pământuri gratis, pe proprietățile Statului. Sermanii nenorociți ascultau, credeau și plăteau pe aceia ce se obligă a le procura atăta fericire.

O dată toameala făcută, vre-o patru-zeci de familii de Români își vândură tot ce auvăr, case, pământuri, tot în fine ce nu puteau lua cu deșeu și porniră spre România. Ajunși la frontieră, ei se înfățișară la autoritatea română, după promisiunile ce le dedeseră aceia ce îi exploatează și celură „ca” guvernul să le dea de gratuit și transportul pe calea ferată gratis, spre a trece în Dobrogea.

Prefectul de Mehedenți comunică îndată aceasta ministeriului de interne care întreba telegrafic dacă emigranții aveau paspoarte în regulă. Prefectura de Mehedenți răspunde că nu aveau de cât bilete pentru permisiune de trecere pe 15 zile.

Mai în același timp legațiunea austro ungurească din București, făcūt și densă cunoscut ministeriului de interne că numeroase familii din Banat au trecut în România, în contra regulor stabilite pentru cazul de emigrare; legațiunea cerea ca acele familii să fie imediat repatriate.

Astfel trecură câte-va zile în cercetări și comunicări. În acest timp emigranții, nevoind a se opri la frontieră, de temere poate tocmai de a fi repatriati, porniră îndată cu propriile lor căruțe și cu toată răpădiciunea spre București.

Până să se lămurească chestiunea între prefectura de Mehedenți, ministeriul de interne și legațiunea austro-ungurească, emigranții ajunseseră parte în Pitești, parte la Găești și a oarecăr număr chiar în București. Ei suferiau de cea mai mare lipsă; ministeriul de interne luă îndată măsuri

pentru a nu-i lăsa să peară de foame și spre a îngriji pe cei bolnavi. Poporațiunea localităților unde se aflau, și în special orașul Pitești, făcūt asemenea tot ce putu spre a ușura aceste nenorociri.

Legatiunea austro ungurească stăruind mereu a se repatria familiile bănățene, guvernul a pus atunci calea ferată la dispozițiunea lor și le-a înnoptat la frontieră; cei rămași bolnavi prin spitale, fură repatriati după însăntoșare.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

FĂGĂRAȘ, 16/4 Ianuarie 1882. Reuninea famililor române gr. ort. din Făgăraș și giur urmărind cu devotament și zel scopul său de a aduna un fond, din venițele căruia la timpul său se potă susține o școală de fetițe în Făgăraș, prălungă alte măsuri luate în decursul anului inspirat pentru înmulțirea fondului, a arangiat în presarea anului nou 1882 în salonul dela „Hotel Paris” în Făgăraș o petrecere de joc în favoarea fondului numit. Este un cea foarte frumos și demn de imitat activitate și direcțiunea lui de on. reuninea petrecută prin dispunseunile și pașii făcūți în favorul său propriu, a putut să întrunească elita română din oraș și comitat spre a și petrecă frățesce la olăță. Dic frățesce și prin aceasta las să se înlețgătoate părțile cele bune ale unei petreceri, în care se poate afla fiecare bine dispus și mulțumit.

Petrecerea s'a început la 8 oare seara. Deși la început numărul oaspeților a fost modest totuși inecul cu inecul până pe la 10 oare s'a înmulțit participații intrată înec în această privință n'a rămas nimica de dorit.

Jocul s'a început cu „hora” ce s'a jucat mai de toți cei prezenți fără deosebire de naționalitate, cu mare vioiciune. Dintre jocurile românești s'a mai jucat cu toată precisiunea „Romana” de două ori, apoi îndăgăna, ardelceana și a.

Pe fața fie căruia vedea veselie și satisfaciune, toți erau cu voce bună și petrecerea devenia din ce în ce tot mai animată. Punct la 12 oare s'a desvîlțit la galerie un transparent în colorii naționale cu inscripția „Vă salutăm anul 1882” după care a început gratulațiunile reciproce de anul nou. Îndată după 12 oare oaspeții sau depărtat din sala de joc la cină, în care interval vedea și audia numai expresiuni de mulțumire și satisfaciune. Cu toate că pauza începuse deja totuși unele părechi de jucători răpiți de vioiciunea petrecerei sburau încă bărbătesc prin sala de joc.

Publicul participant, a fost cât se poate de elegant și ales. S'a observat însă fața de petrecerea din anul trecut o diferență și adică: atunci Români au participat în număr nesatisfăcūt, și din contră ne Români au fost cât de bine reprezentati, precăd acum precăd de bine și în număr mare au participat Români dela cari s'a putut aștepta așa ceva, pe atăta de mic a fost numărul ne-Românilor, a căror întreprinderi Români galești cum sînt le îmbrățșează și sprițșene și audia numai expresiuni de mulțumire și satisfaciune. Cu toate că pauza începuse deja totuși unele părechi de jucători răpiți de vioiciunea petrecerei s'au prezentat mai multe în costume naționale, dintre care amintim cu deosebire, putem dice bogatele costume ale Doamnelor Sara I. Turcu și Zinca E. Pandrea, ce reprezentau frumosul și pitorescul port de munte al Românelor din Rucior Românii. Ori și ce idee ar avea cineva despre gustul și industria română vîndînd finele fășături cu fir și brodării în borangic și alte materii după cum a fost și la acele costume, trînd nevînd un poate decăt a admira și și exprima deplină recunoștință. Tot asemenea de cu gust și frumos a fost și costumele, Domisoarei Aurelia Czepez, înfățișănd port ardelenceu cu cărtița.

Astfel a decurs această petrecere animată spre deplina mulțumire a tuturor până în zilele diei anului nou, când apoi unul fiecare plini de satisfaciune s'a întors pela ale sale.

Ne bucurăm din inimă de bunul tact și direcțiunea ce a o luat on. reuninea a femeilor române, căci prin atari ocazii cresc și întăresc strînsă legătura între frații de un sângă, dă semne de o existență plină de viață, arată lumii ce ce poate România și că „dacă voiesc poate” și apoi ne bucurăm, ca prălungă atăta avantaje morale, după cum stătuim înfățișănd că rîmăne a această ocaziune pentru fondul reuninei on. venit carat de 120 fl. v. a. ceea ce este cu

atăta mai satisfăcūt, că această sumă după cum s'a dīs și mai sus a încurs mai numai și numai dela Româri: dovadă elatantă că Români știe aprecia cauzele lor și din ce în ce se întărescă tot mai tare și îmbrățșează tot mai serios și mai cu zel cauzele românești filantropice naționale.

În fine reuninei femeilor rom. i urăm existență îndelungată și prosperare grabnică și i dorim ca să se întărescă și consolideze în direcțiunea ce o a apucat pentru renumele său și pentru binele poporului român.

I.

Arderea Circului în București.

După incendiul dela Ring - Theater din Viena, după amenințarea de foc a teatrului Național, ieri noapte pe la oarele 2 și jumătate, un foc grazav prefăcūt în cenșă clădirea atăta de mare a circului Krembser, 25 de cai din cei mai frumoși, costumele, precum și toate decorurile necesare reprezentățiunilor acestui circ.

Focul s'a ivit deodată și din patru părți deosebite; gasul aerian a ajutat mult la aprinderea de îndată a întregului circ și la consumarea lui. Cinci minute după ce s'a ivit fum flacăra s'a arătat deodată preste tot circuit, astfel înecă se părea că ziua apare și străde depărtate erau luminate de această mare flacăra.

Tocmai în această seară sermanii, actori ai circuitului își strinseseră și'l duseseră la circ toate bagajele lor și deaci a doua și trebuiau să plece ia Brașov, unde sînt așteptați pe un șir de reprezentații.

Circuit Krembser este construit în mijlocul capitalei, pe bulevardul Elisabeta-Doamna, alături de biserica Săbindar, avînd acum în față menageria Kleeberg, cuprînsă între Grand Hotel du Boulevard și proprietatea dlui G. Sion.

De și locul se pare izolat, se înlețge foarte bine că fiind incungurat de atătea mari clădiri, nu se poate pretinde că circuit n'ar fi un pericol pentru celelalte edificii într'o întemplantare ca cea de ieri seară.

Eaca acum faptul:

Pe la oarele 2 un servitor de anul circuitului, care strîngea și arangia efectele circuitului, împachetându-le în lădi, se vîdu deodată orbit de un fum gros, care eșă de lîngă bufet; nu auvî nici timpul să scoale pe tovarășii săi, când flacăra s'arătara din toate părțile; gasometrul, care se află lîngă bufet, unde focul s'a vîdūt mai întăiu, isbucni și atunci este lesne de înlețplare că întreaga clădire fu aprinsă într'un moment.

Căi, cari se știe că cu multă greutate îi scoate cine-va dela foc, neghezau și făceau un șgomot asurdilor servitorii și întregul personal al circuitului nu seiau ce se făcă mai întăiu, se scoată bagajele lor sau caii pe cari deja îi atinseseră flacăra, le arsesse fuțele și multora din ei coamele și coadele le luaseră foc. Unii din cei se vedeau cu pîrl în flăcări fugînd prin circ alții gîșiră o eșire și se opriră în curtea bisericii Săbindar, alții în sfârșit fură șicose de doi servitori. Dar cu toate acestea 25 de cai gășiră moartea în această tristă împrejurare; 25 de cai din cei mai frumoși, între cari sînt și căți-va pony se prefăcură în cenșă.

Zăpăceala fu mare.

Directorele circuitului, d. Krembser, vîdînd cum se î pripădesce starea, vîdînd se se repează în foc, se arđă cu aceia ce l' hrăneau. Șofia și un copil al său l' țînură, ear' mai tărțiu fu pus în paza unui gendarm.

Pela oarele 3 și ¼, soșiră și pompele. Este învederat că dînesele nu mai aveau alt rol de cât să vegheze ca focul să nu se întindă, ca el să se localizeze, ceea ce și făcără.

Se știe că alături de circ se află un muzeu anatomic de ceartă, ear' în fața lui o menagerie foarte mare și foarte bogată în animale sălbătice.

Amîndouă acestea erau amenințate de scănteile ce se seiau până la cer și spaima cuprinsese nu numai pe stăpânii lor dar și pe animale care sco-teau mugete sălbătice.

Nu mai puteai se-și dai samă dacă esci în mijlocul Bucureștilor sau în mijlocul unei păduri de fere sălbătice.

Circuitul construit în total de lemn se consume în mai puțin de două oare; ear' ori de dimineață pe la 7 și jum. locul și materialul circuitului fumegau încă; cadavrele a 25 de cai se vedeau împrăsciate ici și colo, ear' în colo nimic de cât cenșă, și căți-va stâlpi în picioare.

Acestea erau tot ce mai remasese din clădirea cea mare a circuitului Krembser și din bogatele lui decouri.

Bucureștii întregi pare că și dedusee înfălire la aceste ruine și publicul n'a încetat a visita cenșă circuitului.

Regele visită asemenea pe la oarele 12 din di ruinele.

Causa aprinderii circuitului nu se cunoașce până la această oară. O anchetă, compusă din patru supt-comisari este însărcinată cu cercetarea și descoperirea ei.

Sînt mai multe versiuni cari circuitul; unii dic că este resbunare; alții poftă de căștig a întreprindătorului clădirii, care era asigurată la societatea „Dacia România” pe preț de 15,000 lei.

Până acum însă nu se știe nimic pozitiv și ancheta și continuă lucrarea.

Și au făcut și căte-va arestări.

(d. R.)

Persecuțiile Evreilor în Rusia.

„Times” surprinde lumea când publică într'un lung articol o espunere cănd a erudimilor, și atrocități, „comise” contra locuitorilor Evrei în timp de nouă luni din anul trecut, în sudul și vestul Rusiei, sub ochii autor ităților, cari mai în toate casurile au stat nepăsătoare. După cum se exprimă corespondentul, aceste acte brutale întrec toate „crucimile și barbariile din zilele cele mai rele ale comunei și orzile barbare în timpul desvătărilor din răboaiete evolu lui mediu, precum și atrocitățile bulgare” de cari s'a vorbit așa de mult. Lista acestor crucimii cuprinde lunile dela Aprilie până în Decemvre și aduce exemple de rebeliune omor, incendiu silinire și jaf ce s'au întimplat în mai mult de 160 orașe și sate, dintre cari 45 sînt situate în Rusia de sud, unde s'au comis peste 23 de omoruri și numai puțin 225 siliniri de Evreice, dintre cari 17 au și murit. Și cu toate acestea nu sînt semne, că în anul curent se va pune stavilă acestor fapte oribile, dacă guvernul rusec nu va crede de dator să, din motivele de civilizație și umanitate, se intervie serios și cu energie.

Scenele oribile din Varșovia au venit numai ca cele din urmă în rîndul unor asemenea isbucniri sălbătice cari au devastat sudul și vestul Rusiei într'o estindere, de care poporul afară din țeară n'are nici o idee. Acest fiunt este tot așa de mare, ca insuliile britanice cu Franca împreună și se întinde dela Marea Baltică până la Marea Neagră. Bărbați au fost asasi-nați mișelecose, copii de țiftă au fost trântiți de moarte sau fripti de vii!?!; femeile au fost desonorate brutal și fete tinere silite de soldați, bărbați barbari în fața rudelor lor celor torturate și fără ajutor. În comparație cu aceste oribile scene perderea și devastarea averilor este un obiect de mică importanță, deși prin nimicirea unor strade întregi locuite de evrei și prin o sistematică bombardare a cartierelor evreiesci prin orașele părți vestice a Rusiei, precum și prin jefuirile familiilor evreiesci mil de persoane au perdut tot și au rîmă fără adăpost.

Aceste scene de miserie au început la 27 Aprilie în Elisabethgrad, aprinse, după cum s'a constatat, de emisari panslavisti din Moscva, cari se raportau la un fals uciz imperial și cari au provocat toate turburările următoare. În timp de două zile s'au dărâmat 500 case, 100, prăvălii și Sinagoga, prefăcându-se în cenușe strade întregi. Evreul Folovenski a fost ucis și un alt evreu bătrân, Selkow, care și apăsă ficea contra soldaților, a fost aruncat de pe acoperișul casei. S'au comis suferinți asupra 30 de evreice. ear două fete spre a scăpa de rușine au sărit de pe ferestre. S'a furat și nimicuri avere pentru 2 milioane ruble. După o săptămână a izbucnit un rënd de revolte, la 7 Mai în Smielo, unde s'au ucis 13 persoane, 20 s'au rănit și 1,600 au rămas fără adăpost. La 8 Mai, vechea capitală Kiew, unde locuiesc 20,000 Evrei între 140,000 alți locuitori, a fost teatrul unor devastări îngrozitoare; s'au aprins mai multe case, mulți Evrei au pierdut viața, 25 femei și fete au fost siluite dintre cari cinci au și murit din această cauză, cum s'a dovedit de autorități și numai puțin de 2,000 Evrei au rămas fără adăpost, ear 150 au fost arestați pentru că și-au apărât viața. O deputație de evrei a dat o petiție cerënd ajutor și apărare, dar guvernatorul a răspuns aspru și a refuzat (ciend că nu și poate derangea soldații pentru neceșe jidani ticaloși). Tot asemenea scene s'au întemplat a doua și în Brovary Berozowka, unde 12 Evreice au murit în urma violențarilor și un băiat de jidan a fost omorât cu petrii. Atrocitățile s'au repetat în Kiew la 10 Mai la Konotop și Wasilkow unde au fost 8 morți. Toată Rusia sudică părea că s'a resuscitat contra Evreilor, în toată provincia Cherson în Tannida, Iekaterinoslaw, Poltawa, Kiew, Czernigov și Padolia mișcarea se întindea ca un incendiu și la Alesandrowsk la 13 Mai au ajuns pe drumuri 300 din 400 familii evreoice, nimicându-li-se proprietățile în valoare de 400,000 ruble. De aci agitatorii s'a dus spre colonile Evreilor din provincia Iekaterinoslaw, unde în comunele principale Gulanyopol, Orjehov și Marianopol s'au dărâmat casele de țeară ale Evreilor și s'a nimicit tot avutul lor. Din Orjehow s'au dus 500 vite mari și 10,000 oi. În Gregorinoc cărciumariul Evreiu Ruffman a fost închis într-un butoi și aruncat în Nipru. Paguba cauzată în Odessa prin revolta contra Evreilor în Mai s'a evaluat la 3 milioane ruble, cu câteva omoruri și 12 casuri de siluire. De aci goana antisemitică s'a întins în Iunie spre Sarakow, Astrahan, până la Tomsk în Siberia și înainte de finele lui Iunie se comiseră tot asemenea persecuții în 15 cetăți mari. De atunci n'a trecut o săptămână fără o izbucnire de această natură. Scenele de groază sau repetat în timpul verei prin deferite comune. Până la finele lui Septemvre 41 de cetăți și sate sau prefăcut în cenușe. Tot așa de grozavă a fost și luna lui Octomvre. la 18 și 27 Noemvre Sarah Bernhardt a vădit revolte în Kiew și Odessa, cărora le-au urmat ororile de Crăciun în Varșovia cu scenele de groază, cu devastările și jafurile lor. După cum spune corespondentul, refuzul funcționarilor telegrafici, precum și a autorităților de a transmite sciri despre toate aceste întemplări a fost cauză, că presa europeană a fost atât de puțin informată despre monstruositățile din cele nouă luni de zile.

bătă în 28/16 Ianuarie a. c. la 6 oare d. a. în sala Nr. 24 a seminarului „Andreian” adunarea sa generală pentru acest an. On. dd. membri sunt invitați a participa.

Obiectele de pertractat:

1. Raportul comitetului despre activitatea din anul 1881.
 2. Stabilirea bugetului pro 1882.
 3. Alegerea comitetului.
 4. Eventuale propuneri.
- Sibiu în 23/11 Ianuarie.

Comitetul.

* (Programă de esantare a comande cerului de întregire c. r. 31.) În 1 și 2 Martie cercul seantului Șeica-Mare, în 4. orașul Mediaș, 6. și 7. cercul Biertanului în 9. 10. și 11. cercul Crișului, în 13 orașul Sighișoara 15. 16. Cohalm, 17. 18. Jibert, 20. 21. Cincu-Mare, 22, 24. Agnita, 27., 28. Noerichul în 30. și 31. Martie, precum și în 1 Aprilie Cisnădia, 3., 4. cercul Sibiuului, în 5 și 6. orașul Sibiu, 7. 8. cercul Seliștei. În 11. orașul Ogna, 13., 14., 15. cercul Ibașfalului, în 17 orașul Ibașfalau, 19., 20. 21. cercul Iernotului, 22, 24. 25. Săn-Mărtin, 27., 28., 29 Aprilie cercul Husușăului.

* (Proiectul de lege pentru scoalele medie.) Sub comitetul comisiei de instrucție, după o dezbateră lungă a decis a asculta și pe presidental reuniuni profesorilor dela scoalele medie din țeară Anton Berecz, pe presidental reuniuni profesorilor dela scoalele medie protestante P. Hunfalvi, pe inspectorul de scoale Dr. Ferd Lutter și pe directorul scoalelor reale superioare Dr. Mauriș Șay ca bărbăți de speciali-tate; mai departe pe provincialul ordinului piaristilor Andr. Kalmar, pe inspectorii generali ai bisericilor protestante bar. N. Vay și bar. Ant. Rad-vănsky și pe consistoriul luteran din Transilvania invitându-i a lua parte prin reprezentanți la desbaterile pentru crearea unei legi privitoare la scoalele medie.

* (Têrg de țeară și de săptămână.) Feldioara de lângă Brașov a dobândit în urma unui decret ministerial, dreptul de țergurile de mai sus. Cel dintâiu țerg de țeară s'a ținut la 9/21 Ianuarie a. c. la care s'au adunat vite foarte multe și bucate de tot felul. Parechea de boi buni s'a vëndut cu 280 fl v. a., de mijloc 200 fl și bouleni mai de rënd cu 150 fl. Grăul 8 fl het, scăra 4 fl 70 cr het, orzul 4 fl 80 cr. het, cucuruzul 4 fl 40 l. het. etc. etc.

* (Spirit de filologi.) — Este adevărat că nu e nimic mai uscat de cât spiritul matematicilor și al filologilor, cu toate acestea se pare că au și ei momente de spirit.

Dilele trecute la o masă era invitați, între alții mulți, un matematic și doi filologi. Unul dintre filologi și matematicul erau cam voluminoși cu pitecele cam pronunțat. Al doilea filolog însă era slab, ca o umbră, ca o silabă.

Filologul cel slab era așezat între matematic și fecundul filolog. După câteva serii de păhară, jovialul și gurmăndul filolog dișe slabului său vecin. — Tu ești un i, o vocală de lectură între noi (Eine *Binä* vocale, vorbiau nemțește). —

Mai mult, respunse eterizatului filolog, sânt o enclitică.

* (Lupi în biserică.) O foaie din Madrid spune următoarele:

În noaptea dela 24—25 Decemvre locuitorii comunei Unarre se adunaseră în biserică la denie și după slujbă era se plece acasă. Deschidënd ușa bisericii vëdură cu groază o cestă de lupi flămânzi cari urlând înfrico-

șător se aruncară asupra oamenilor. Să și închipuiească cineva spaîma și măcelul în primul moment. Numai pracielerul nu 'și perđu capul ci sărind pe amvonul cel înalt începu se imiteze de minune lătratul cânilor, încete lupii sprițai apucară fuga, dar lasând în urma lor trei persoane moarte și cinci rănite.

Loterie.

Sâmbătă în 23 Ianuarie n. 1882.

Buda: 57 13 4 14 54

Bursa de Viena și Pesta

Din 21 Ianuarie 1882.

	Viena	B-pesta
Rezia de aur	116.40	117.50
1 existința de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	87.—	—
01 emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	109.—	—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.—	—
Impremutul drumurilor de fer-ung.	129.—	131.—
Obligatiuni ung. de recumpătrare pământului	95.—	96.—
Obligatiuni ung. cu clausă de sorșie	95.—	96.—
Obligatiuni urbariale tenesiane	95.—	96.—
Obligatiuni urb. temes. cu clausă de sorșie	95.—	97.50
Obligatiuni urbariale transilvane	95.—	97.—
Obligatiuni urbariale croato-slavo-venice	100.—	—
Obligatiuni ung. de recumpătrare decimale de vin	—	97.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	72.55	73.75
Datorie de stat în argint	73.85	74.75
Rezia de aur austriacă	90.25	—
Sorș de stat dela 1860	126.75	128.—
Aceiuni de bancă austro-ung.	800.—	840.—
Aceiuni de credit austr.	291.—	294.—
Aceiuni de bancă de credit ung.	112.—	280.—
Sorș austrieci cu premii	118.—	113.—
Sorș de regulare la Tisza	106.50	106.75
Scrisori focuati ale Institutului „Albina”	—	99.30
Argint	—	50.—
Galbin	—	5.60
Na. alemn.	9.53	9.45
100 marce nemșee	58.80	58.70
London (pe polișea de trei luni)	120.20	120.—

Nr. 237

[5] 3—3

CONCURS.

Conform părinteșcei rezoluțiuni a preaveneratului consistoriu arhidiecezan din 22 Octomvre, 1881. Nr. 3040 B. se escrie prin aceasta concurs pentru un post de capelan parochial, în parochia gr. orientală din Petriala — biserică cu bradul — în protopresbiteratul Hațegului lângă neputinciosul paroch de acolo, cu terminii până la 31 Ianuarie 1882.

Emolumentele sânt:

jumătate din venitul parochial de 500 fl. sistematisat în sinodul parochial ținut la 29 Noemvre, 1881.

Doritori de a compete la acest post au a-și așterne suplicile lor bine instruite în sensul prescrierilor din „Statul organic” a dispozițiunilor sinodali din an. 1878 la subscrierul până la terminul sus amintit.

Hațeg 17 Decemvre 1881.

În conțelegere cu cemitetul parochial

Ioan Rațiu m. p.,
protopreb. gr. or.

Nr. 5396—1881

[7] 3—3

Publicațiune!

În afacerea regulăre generale a hotarului Reteagului i, conform înalțului ordin al Esceljenței Sale al domnului ministru reg. ung. de justiție de sub Nr. 2364/1880, ficeză la fața locului Reteag ziua de 6 Martie 1882 spre îndeplinirea lucrărilor prealabile statore în art. 45 și 46 al acelu ordin.

Convoc la locul numit pre toți cu titlul de proprietari înfructiferi la pertractare pe lângă aceea observare, că pertractarea oficială va avè loc și în absența lor.

Dej în 12 Noemvre 1881.

Miko Miklos, m. p.,
jude urb.

Nr. 91—1882. civ.

[6] 3—3

Publicațiune!

Prin această aduc la cunoștința publică că am ficezat la fața locului ziua de 23 Februarie 1882 după ameați la 3 oare de termin pentru începerea lucrării prealabile în afacerea regulăre generale a hotarului comunei Corod.Szt.-Márton și o deosebire regulare reprezentanți, alegerea inginerilor operatori și pentru compunerea preliminarului espelor.

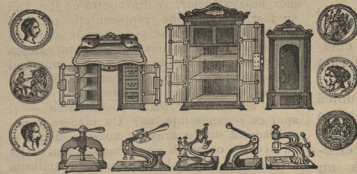
Atrag atențiunea celor interesați la aceste cu adausal ca absența lor nu va împedecea cursul lucrărilor.

În numele tribunalului reg. din Elisabethopol în 7 Ianuarie 1882.

Székely Miklos m. p.,
jude urb.

Sorburi (pumpe) de vin

de cea mai bună construcție, distinsă la congresul vințelurilor dela Viena cu premiul de stat și cu un premiu în aur pentru lucru solid dimpreună cu toate apertinețele, titlume veritabile americane pe lângă garanție de doi ani, pipe-Massex, canalul dublu, canaluri frânte, ventiluri de tranșieri și tot felul de lucruri din metal la Francoise Szwray Viena, Cerc. III. Fauegassen Nr. 18, în casa proprie. [102] 11—12

Casse

sigure în contra focului și spargerei

la
Pavel Nendvich
[9] în Sibiu. 2—3

Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vațului (Vaczii uteza) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci
de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie, sacos stihare, dalmatic, baldachine, prapori, flamuri, covoare de altare, potire, liti-

ere, cădelnițe, pacificale, candel, polican-care, rapide, chivot, Evanghelie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.

Comandele se esecutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [157] 17—30

Varietăți.

* (Convocare.) „Reuniune a română decăntări” își va ține Săm-